

ОСЬ!

ЙОГО ЗНАЄ МИКОЛА МУЛЯР. І ВІН МИКОЛУ ЗНАЄ...

...бо вчив його грати на
баяні. А той заспівав

Мабуть, кожен учитель мріє про те, аби його вихованці досягли найвищих професійних, життєвих злетів. Кожен наставник сподівається, що в променях слави свого учня зігрється і його педагогічний талант. Може гордитися своїм вихованцем Заслужений артист України, керівник оркестрової

групи державного українського народного хору «Волинь» Ростислав П'ятчук, який кілька десятиліть тому у Луцькому культосвітньому училищі навчав гри на баяні Миколу Муляра. Відтоді сплило чимало води в квіта Стиру. І хоч Микола Іванович не став другим «Табачником», але все-таки знайшов себе у царині мистецтва – реалізував себе як вокаліст. Його класичний голос і «класне» виконання пісень не тільки припало до душі численним прихильникам таланту млинівчанина, але й дійшло до серця і ро-

зуму чиновників від культури, які возвели його в ряди Заслуженого працівника культури України.

Втім, не звання і регалиї прикрашають людину, а її достоїнства, як щирість, порядність, гуманізм, патріотизм, професіоналізм. Цей перелік чеснот є у духовному надбанні вчителя та учня, які після багатолітньої розлуки зустрілися у Млині на свято Покрови Божої матері. До речі, обидва митці «заслуженими» стали у рік 10-ї річниці незалежності України.

АГРОМАДИЛА